

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

PAOLA ZANINI: SKUPNO BRANJE PRESEGA OMEJITVE

Podatki o knjigi

- Naslov: Skupno branje presega omejitve
- Podnaslov: Kako branje lahko olajša življenje z oviranostjo
- Avtorica: Paola Zanini
- Strokovni pregled besedila, opomb: dr. Aksinja Kermauner
- Seznam priporočenega branja: mag. Tilka Jamnik
- Prevedla: dr. Meta Lenart Perger
- Ilustracija na naslovnici: Cristina Raiconi
- Urednica: dr. Cvetka Rezar Mlakar
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka
- Število strani: 172
- ISBN: 978-961-278-793-6
- Cena: 25 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2026

Kontakt

Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Branje rešuje življenje

Knjiga prinaša razmislek o tem, da je branje lahko dragocen vir dobrobiti za vse, tudi za osebe z oviranostjo. Avtorica pri tem izhaja morda iz iluzornega dejstva, da knjige pomagajo živeti bolje. Pomagajo nam razviti kritično in prožno mišljenje, ki je pripravljeno na spremembe. Razširjajo naše znanje, nam pomagajo razumeti različne plati sveta, ki nas obdaja, in spodbujajo tudi druga zanimanja.

Ko se posameznik sreča z oviranostjo, na mnogih področjih naleti na omejitve, ki jih je na prvi pogled težko preseči. Avtorica priročnika Paola Zanini vidi rešitev v skupnem branju; branje namreč lahko razumemo kot prostor za razmišljanje in aktivno delovanje, ki osebo z oviranostjo vodi k neodvisnosti ter ji pomaga ponovno odkriti notranji svet in ozavestiti lastno vrednost.

Sodobna tehnologija nam je lahko v pomoč, vendar ne sama: treba se je tudi izobraževati in informirati, se o različnih oviranostih pogovarjati, vključevati branje v netradicionalna okolja ter poudariti, da sta dostopnost in inkluzivnost temi, ki ju raziskuje in jima daje veljavo tudi založništvo. Paola Zanini nas opominja, da je branje eden od ključev do znanja. O sebi, drugih in svetu. In oviranost nas na tej poti ne sme in ne more ustaviti.

O avtorici

Paola Zanini (1975) je otroška klinična psihologinja in terapevtka psihoanalitične smeri. Z organizacijami terciarnega sektorja in občinskimi upravami sodeluje pri načrtovanju storitev v podporo družinam, trenutno pa je tudi vodja Družinskega centra v regiji Alto Mantovano. Po diplomi je pridobila specialistično izobrazbo na področju otroške literature in pedagogike

branja na Univerzi v Padovi. Dela kot svetovalka za knjižnično mrežo Rete Bibliotecaria Mantovana in je akreditirana predavateljica pri nacionalnem programu Nati per Leggere. Pri založbi Edizioni San Paolo je objavila knjigo *Skupno branje krepi zaupanje* (2022, slovenska izdaja 2024, Celjska Mohorjeva družba), nekaj njenih zgodb pa je objavljenih tudi v spletnih literarnih revijah.

Odlomki iz knjige

»Branje me je rešilo,« pravi kamerunska pisateljica Djaili Amadou Amal, »knjige so mi predstavljale način, da sem pobegnila resničnosti, sprva samo s pomočjo domišljije, kasneje pa so mi dale pogum za beg.« Djailiina izjava je močna, a resnična, saj v svojih romanih daje glas vsem nenehno zatiranim ženskam v svoji domovini, da bi moč zgodbe ne le omogočila, da si zamislimo boljšo prihodnost, temveč tudi pripomogla k veri v to, da je taka prihodnost mogoča in da jo lahko zgradimo. Zgodba nam namreč lahko vlije tisto resnico, ki jo najdemo zapisano na papirju in s katero se lahko poistovetimo, in Djaili je konkreten dokaz za to (poiščite njeno zgodbo).

Enako pomembno pa je tudi skupno branje, o katerem sem veliko pisala v svoji prvi knjigi, saj predstavlja pozitivno izkušnjo, ki skozi knjigo, ki deluje kot posrednica, zbližuje odraslega in otroka ter izboljšuje komunikacijo tako med njima kot v celotni družini. Po mnenju mnogih študij gre za dejavnost, ki pomaga krepiti človeka v težkih razmerah, ki jih zaznamujejo krhkost ali močni konflikti, in te razmere tudi izboljševati. Znane so izkušnje s spodbujanjem branja v zaporih, na varovanih srečanjih in v zelo težkih razmerah ločitve, torej takih, ki imajo psihosocialni vpliv, če odrasli pokažejo svojo pripravljenost, se izpostavijo ter s tem tudi sebi dokažejo, da lahko ponovno pridobijo starševske sposobnosti. Vrednost branja je namreč priznana po vsem svetu, saj lahko vpliva na kakovost življenja in prihodnost ljudi. Tudi zaradi teh razlogov vloga branja pridobiva čedalje večjo veljavo tudi v netipičnih okoljih, kot so bolnišnice in negovalni oddelki.

(Str. 67–68)

Je mogoče zdraviti z zgodbami? V namen spodbujanja procesa zdravljenja se na bolnišničnih oddelkih vedno pogosteje spodbuja glasno branje in prisotnost knjižnic. Knjige so na voljo na hodnikih, v igralnicah ali čakalnicah in so skrbno izbrane, berejo pa lahko prostovoljci ali sami zaposleni na oddelku. Medicinsko osebje se pogosto z navdušenjem pridružuje tem projektom v sodelovanju z lokalnimi knjižnicami, saj se zaveda, da lahko pripovedovanje daje smisel terapevtskemu procesu in spodbuja zaupanje in upanje v ozdravitev. Poleg tega, kot smo že omenili, skupno branje zbližuje starše in otroke ter na splošno plete vezi z medicinskim osebjem, zdravniki in prostovoljci. Zgodbe spremljajo otroke med bivanjem v bolnišnici, saj jih zmorejo pomiriti (ali preusmeriti pozornost) in razrešiti brezupne situacije, ki nastanejo zaradi hospitalizacije. Na tak način zgodbe preprečujejo, da bi se mali bolniki zaprli vase.

Poleg tega vpeljevanje branja na netradicionalna mesta pomeni srečanja z novimi družinami, ki ne poznajo javnih knjižnic in brezplačnega izposojanja. Knjižnicam se tako ponuja priložnost, da pridobijo nove bralce. Skupno branje je dejavnost, ki se lahko začne v bolnišnici in se nato prenese v dom, kjer postane dobra navada. Knjige so vedno mostovi med ljudmi, kraji in različnimi realnostmi. Skozi leta sem usposobila veliko prostovoljnih bralcev; najdrznejši so se skupaj s svojimi knjižničarji lotili projektov izven knjižnic in dosegli druge kraje zdravljenja, rasti in preobrazbe. O nekaterih izmed teh krajev boste več lahko prebrali v nadaljevanju.

(Str. 115–116)